

1884-04-16

AFSENDER

Wilhelmine Skovgaard

MODTAGER

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
København

Omtalte personer:
Jørgine Aggersborg
Elisabeth Cruusberg
Susette Holten
Gitte Høyen
Anne Irgens
Carl Ploug
Titus Schouw
Niels Skovgaard
Kristian Zahrtmann

Arkivplacering:
Mappe 16 nr. 66

DOKUMENTINDHOLD

Wilhelmine Skovgaard er taknemmelig for at Kristian Zahrtmann tager sig af Joakim Skovgaard på deres fælles rejse. Susette Skovgaard har været ved lægen, da hun har en medfødt hjertefejl, men ellers er hendes helbred godt. Titus Schouw har fået orden på sine pengesager uden at han har lånt penge af familien.

TRANSSKRIFTION

Kasse 16

Brev 66 Kjöbenhavn 16 April 1884

Min kjære Joakim!

Den 4 April begynte jeg paa et Brev til Dig, men der kom meget i Veien for dets Fuldförelse, Dage med Hovedpine ja ikke saadan at jeg maa gaa til Sengs, men jeg kan ikke have Brillen paa og saa kan jeg ikke skrive, her kom ogsaa en uventet Gjest nemlig Gjersing fra Viborg, han tilbragte Paaskeferien her i Byen, det bevirkede at Familien var samlet her en Dag Niels og Cathrine kunde vi desværre ikke faa med, de skulde til Fru Böiesen men vi tænkte på Dig, som var så langt borte og Din Skaal blev druket. Paaskedagene har haft sin egen Gjerning saa i de Dage kunde jeg ei heller fulføre Brevet fra den 4 og nu er det saa gammelt nu har jeg mere Ljyst til at begynde forfra.

Först tak for Brevkortet og for Dit lange rare Brev, dette var af den Beskaffenhed at jeg mente jeg kunde fornöie flere med det, og saa blev det læst höit da Aggersborgs og Tante Gine var her. Det har naturligvis været en deilig Tur Du har haft, men ved Du hvad, Kjære Kim, jeg er rigtig glad at den Reise er overstaaet thi den har dog været meget anstrengende, ja langt mere end Du burde udsætte

-2-

Dig for, hvor kunde Du gamle fornuftige Kim være saa uforsigtig, vær ikke saa sparsommelig en anden Gang det kan blive meget dyert, tænk ogsaa paa os herjemme vi glade os saa inderligt til at faa Dig hjem, men dog helst rask og fornöiet. Var det ikke kjönt af Zartmand at bære Dig over Vandløbene jeg tænker han er god mod Dig og saa er jeg ham meget taknemlig saa kunde jeg holde af ham og vilde gjerne sende ham en Hilsen men Du maa bedst vide om det kan gaa an. Dine Breve i Vinter har været saa fornöielige de har altig givet os Tro paa at Du havde det godt og var glad, det var et lyspunkt at se hen til, da vores kjære unge Pigers Tilstand herhjemme volde os Frjgt og Bekymring for Elisabeth Crüüsber var jeg meget bange tildels fordi hun ikke saaledes kan pleie og skaane sig, som de andre kan, naar de vil, Elisabeth har nu atter begyndt at give

Timer i Skolen men om det er en virkelig Helbredelse eller kuns en foreløbig Bedring ved jeg ikke. Du spørger om Cathrine, da jeg læste det, blev jeg bange for, at man skjulte noget for mig og jeg gik til Fru Maribo for at faa alt at vide, men jeg blev glad ved at min Frøgt var ugrundet, Cathrine har jo

-3-

desværre den medföte Svaghed at Hjertet er for stort, men Lægen har undersøgt hende, han siger hun kan blive gammel med den Svaghed, og forøvrigt har hun en god sund Natur, hun er nu under stadig Lægetilsyn og maa holde nogen Diet, dette er meget godt thi hun har nok tidligere prøvet sin Maves Taalmodighed vel meget, med forskjellige yndlinge Spiser, som den ikke havde godt af, men nu bliver hun behandlet fornuftig og retter sig ogsaa samvitighedsfuldt efter Lægens Forskrifter. Det er underlig at see Ploug blive til en saa lillebitte Mand som han gjør sig selv til, i Arvesagen efter Fru Höijen, han roser sig af at have handlet som en ærlig Mand og saa skammer han sig ikke ved, at bruge Udflugter og støtte sig til at juridiske Brev kan I ikke faa.

Hvor jeg er glad ved at Din Onkel¹ fik ordnet sine Pengeforhold, i det første Øjeblik da jeg hørte af Niels at han vilde laane Penge hos Eder gjorde det mig ondt og jeg syntes det var stor Sünd af ham da det var utvivlsomt at alt vilde tabes, senere erkjænte jeg at jeg egentlig ikke havde Ret til at blande mig i den Sag og at jeg gjorde Din Onkel Uret da han næppe saa Sagen paa den Maade som jeg

-4-

han mente ikke at Pengene gik tabt fordi han laante dem, de vilde nu alligevel være tabte uden at have gjort ham nogen Nytte men det kan han rimeligvis ikke see det bedste Midel til at hjælpe Din Onkel er at d'Acqueria lader sine Penge staa og saaledes er det jo nu bleven. Det er fornöieligt at tænke paa at I Börn og Fru Maribo maaske kommer til at blive en Familie i det gamle hjem, da jeg sidst talte med Niels skulde han til at sige Kjerulff op, det var intet behageligt Hverv for ham, han krømpede sig ved det, men nu tænker jeg han er kommen over det. Hidindtil har det tegnet til at vi skulde faa tidligt Foraars Stikkelsbær Buskene staa grønne og Foraarsblomster og svibler² blomstrer i Haven og vi har fantaseret om at flytte tidlig ud i Classen, men i Dag sner det og staa næsten pa frýse Punktet nu kan det blive til hvad det skal være. Har man fortalt Dig at der er kommen Dampvogn paa Strandveien, i Helligdagene stod Folk i store Skarer ved Trianglen og ventede paa at kunde komme med vi var der for at see paa Folk ja her sker ogsaa Noget her Hjemme Classen ligger snart mit i Bjæn og Vandet ud for Rosenvænget og med

Tiden for os [?flytte] der op i, det er ikke morsomt men det kaldes vist at følge med Tiden og at gjøre Fremskridt. Lev vel kjære Kim mange mange kjærlige Hilsener fra Onkel Anna og Din hengivne Faster Vilhelmine Skovgaard.

|Den 17de April 84

Niels bragte idag Dit Brev til Tante Anna som sender sin kjærligste Tak. Efter Formiddagslykönskningen kom mine sødskende, Gine og Johnsen til Middag, og de sende alle kjærlig Hilsen, ligesom ogsaa Din kjærlig Onkel Christian|

---

¹ Titus Frederik Schouw (1834-1893)

² Hyacinther.

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Dij fort, hvor kiend Du gamle forvisege Him vor
for i for sigtig, vad ikke for forsamlely en anden for
del kan bliu meget bejst, tænk og for par er her
jemme vi glade at for i endelig til af for Dig kjon,
men dog hellt vade og forvisege a her liden kjend af
fartmand at her Dig vor Vandløbere og Loukes her
at god med Dig og for vi for ham meget taknemlig for
kinde og af hede af ham og vilde gjerne fende ham endellige
men Du man hellt vilde om del kangen er. Dine Brev
i Venke her vad for forvisege, de her alty kjend er
for par at Di herde til god og vad glad, det var til dig kjend
at for her til, de vad her kjon i en. ^{forvisege} ~~forvisege~~ ~~forvisege~~ ~~forvisege~~
for sig og forvisege for Elisabeth Cuius her vad dig
meget kange liden forde her, liden forde her glade
af skam her for de andre her vad til, Elisabeth her
vad alle her kjend, at for i forvisege: Skal man om del
er er vad til, Kjend alle her en forvisege forvisege
vad forvisege. Di forvisege om Cathrine, de for liden del,
alle for kange for del man forvisege meget for mig og for sig
at for her i her for af for alle at vad, men for her
glad vad at mig for sig var i kjend, Cathrine her for

derom du endelig forvisege at Kjend til af for sig, men
for her her endelig forvisege her sig, her kan bliu
gammel vad den forvisege, og forvisege her her en god
kjend Kjend, her er vad endelig forvisege forvisege og
men herde her forvisege Di, alle er meget god til her
her vad liden forvisege forvisege forvisege her vad
meget, med forvisege og forvisege forvisege her vad alle
herde god og mig om bliu her her behandlet forvisege
forvisege og forvisege forvisege her vad alle forvisege forvisege.
Det er vad til, at forvisege til af forvisege liden
forvisege her her forvisege forvisege liden, forvisege forvisege
forvisege, her vad forvisege at her her vad forvisege
og forvisege her her liden vad, at her vad forvisege
og forvisege til at forvisege forvisege her vad forvisege
her vad forvisege vad at Dine forvisege forvisege forvisege
forvisege, i del forvisege forvisege de forvisege afvisege at her
vade her forvisege her vad forvisege vad at mig vad og forvisege
forvisege at vad forvisege forvisege afvisege her vad vad vad vad vad
at forvisege her, forvisege forvisege forvisege at forvisege her her
forvisege at her vad mig, i den forvisege afvisege Dine forvisege
vad at her vad forvisege forvisege her vad her vad forvisege forvisege

66
96
SKOVGÅRD-MUSEET

